

Патријарх Порфирије: Својом љубављу према Богу и ближњем опредељујемо се за Царство Божје

Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија о Недељи месопусној, 10. марта 2024. године у храму Светог великомученика Димитрија на Новом Београду

Шта је критеријум по којем се опредељујемо за Царство Божје и шта нас у часу Другог доласка Христовог одређује да ли смо Његови или нисмо? Исто оно што и сваког тренутка, а то је љубав, али не апстрактна љубав, не декларативна љубав, него конкретна, свакодневна, у односу на свакодневног нашег ближњег и свакодневног и случајног пролазника којем је потребно разумевање и помоћ; љубав као двоједина тајна нашег односа према Богу и према ближњем, читавим бићем према Богу и ближњем као према самоме себи. Притом, колика је наша љубав према Богу, да ли је читавим својим бићем, види се у нашем односу према ближњем, према човеку. Како можеш рећи да волиш Бога, а не волиш ближњег свога? И та љубав није апстрактна, она је конкретна. Зато Господ и обраћајући се при другом свом доласку нама

људима неће прво питати да ли си постио, да ли си правио метаније, да ли си безброј пута рекао Господе помилуј, јер неће свако ко говори Господе, Господе ући у Дом Оца мојега.

То је све апсолутно неопходно и потребно. Зашто? Зато што то треба да буде средство за пројаву љубави према Богу и ближњем. Да ли имамо љубави према ближњем, види се онда када смо показали разумевање, када нисмо осудили, када нисмо оптужили, када нисмо оговарали, када смо конкретном човеку који је био гладан дали корицу хлеба не питајући се да ли нас он то манипулише или не, да ли му је то заиста потребно или није; не пуштајући најпре рацио и своју логику да она просуђује и оцењује шта срце треба да ради. Напротив, наш рацио и наша логика треба да буду прожети љубављу и саосећањем. Дакле, рећиће свима Господ: Нахранио си ме кад сам био гладан, појио си ме кад сам био жедан, посетио си ме кад сам био у тамници, обукао си ме кад сам био наг и запитаће се и једни и други: Када смо то учинили? Сви ће се запитати. И Господ ће рећи: Онда када си имао прилику да то покажеш према ближњем свом, јер ту показујеш љубав према Мени. И једни и други ће се зачудити. Ови који ће ући у Царство Божје зачудиће се јер су чинили нешто што је нормално, што је природно за истинског и правог хришћанина. За подвижника Јеванђеља у љубави нормално је и природно да се труди да чини врлину, да чини добро, да упуђује љубав свима и сваком. Зато ће се зачудити шта је он то велико учинио, јер је поступао спонтано и без размишљања у срцу у складу са Јеванђељем, а они други ће се наравно зачудити јер се нису ни сетили Бога, а камоли погледали на ближњег.

Дакле, браћо и сестре, све што чинимо у духовном животу чинимо да бисмо могли да победимо свој егоизам и самољубље, да би из нас спонтано функционисала наша природа, а будући да је она у слици и прилици Божјој, она је саздана да буде љубав, јер је Бог љубав. У том смислу Бог се неће појавити као судија или судија од овог света који ће поступати у складу са објективним чињеницама, него ће се појавити као љубав. Он је Љубав, каже Свевити Јован Богослов и ту љубав неће моћи да поднесе онај који је неговао у свом срцу хладноћу, егоизам, себељубље и самољубље, онај у чијем срцу није било простора за друге. Загрљај Божје љубави за њега ће бити мука и у том смислу пакао. А ови други – надамо се да ће нас Господ убројати у те друге и да ће нам помоћи да учинимо све да будемо у том броју – који су били свесни да је Јеванђеље истина, пут и живот и трудили се и поред свих својих слабости да иду тим путем, имали су у свом срцу као покретач љубав; а тај покретач ће бити залог који ће моћи не само да поднесе љубав Божју, већ да се претвори у истинску и праву радост која се зове вечност, вечни живот,

Царство Божје у којем царује Он, једини наш у Тројици Бог, Отац и Син и Свети Дух, сада и увек и у векове векова. Амин!

spc.rs